

Nekaj spodbudnih besed šibki duši

4. april 1842, popoldan

1 Dobro, dobro! Res, res! Saj sem že slišal! Zato napiši le prav kratko besedico tisti, ki v svojem srcu sicer skriva še šibko hrepenenje po Meni, a toliko bolj živo hrepenenje po tem, kar je od sveta!

2 Naj si torej marljivo prizadeva, da ob vsaki priložnosti obrača svoje srce k Meni, in naj Me ljubi zaradi Mene samega, ne pa zato, da bi ji Jaz kmalu dal moža in druge, za svet srečnejše življenske razmere. Kajti vse te reči silno in težko udarjajo ob Moje srce!

3 Ko bo začela iskati in ljubiti samo Mene, jo ne bom prikrajšal niti za najmanjše od tega, kar bo kdaj občutila v svojem srcu. Toda preden ji bom kaj takega storil, mora biti najprej Meni dano, kar Mi gre zaradi Mene samega, ne pa zaradi posvetnih stvari!

4 Zato naj bo to Moj prvi pozdrav tisti, ki si je zaželela besedico od Mene! Če jo bo cenila, ji bom prav kmalu pokazal neko drugo »zvezdo« in ji dal močno in veliko »vezno vrv«.

5 Če pa bi jo zaradi svojih sester prevzelo ljubosumje, bo morala, zavoljo svojega lastnega večnega zveličanja, dolgo prositi, preden jo bom v polnosti uslišal! Amen.

6 To vam govorim, vam in vsem človeškim otrokom in otročičem, vaš sveti, najljubeznivejši Oče! Amen, amen, amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi 2](#)